

rodina **DNES**

Moje vysněné rande S LUCIÍ

RAKOVINA PRSU

Vše o největším
strašákovi žen

jí tradice a nakolik pohádky. Ty vztahové (ne prasátkové a kůzlátkové, ale o princeznách a hodných dívčínách ze vsi) končí svatbou. Což je všeobecně interpretováno jako šťastný závěr. Ale ve skutečnosti víme, že tam, kde pohádka končí (tedy tam, kde končí námluvy), začíná teprve to pravé ořechové. Pokud jsme v reálném životě rezignovali na stínání hlav drakům a rafinované boje s jedovatými černokněžníky, není tak bolestivé vynechat družičky a prstýnky. Navíc co když se objeví někdo lepší? Co když se zadluží? Co když se po porodu úplně změní? Co když s ní nebudu šťastný?

ÉRA HROMÁDEK

Jak to s námi bude dál? Přestanou se lidi brát úplně? Nebo nás začne stát povinné honit k oltáři? Nebo nastane doba hromádková? Bere si slovo socioložka Dana Hamplová: „Snižování sňatečnosti není nijak nový trend, počet uzavřených manželství klesá už od počátku 90. let.“ To, jak se bude situace měnit v budoucnosti, je podle expertky tak trochu jako věštění. „Lze si představit i další pokles počtu uzavíraných manželství, ale i jeho nárůst. Například zásadnější ekonomická či sociální krize může lidem připomenout důležitost rodinného zázemí.“ Nechme se překvapit. Hlavně at máme dost spokojených dětí – klidně Alíků a Bekynek. ■

alena.bartosova@mfdnes.cz

PRÁVNICKÉ OKÉNKO

O životě na hromádce z hlediska práva hovoří advokátka Hana Kuncová.

VYŽIVOVACÍ POVINNOST A RODIČOVSKÁ ODPOVĚDNOST. Druh a družka vůči sobě nemají vyživovací povinnost – až do doby narození jejich společného dítěte. A každý rodič (sezdaný i nesezdaný pár) má vyživovací povinnosti vůči svému dítěti. Stejně tak má ze zákona tzv. rodičovskou odpovědnost. Rodiče by jí měli vykonávat ve vzájemné shodě a v souladu se zájmy dítěte.

SPOLUVLASTNICTVÍ. Druh a družka nenabývají majetek do společného jmění tak jako manželé. Jejich majetek je v podílovém spoluvlastnictví. Mohou se dohodnout, že jejich spoluvlastnický podíl na věci nebude rovnoměrný. V případě, že se rozejdou a nedohodnou se, kdo koho vyplácí, musí jeden z nich podat žalobu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví.

DĚDICTVÍ. V první třídě dědiců dědí zůstavitelovy děti a manžel(ka), každý z nich stejným dílem. Nedědí-li potomci, dědí ve druhé třídě manžel, zůstavitelovi rodiče a dále ti, kteří žili se zůstavitelem nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí ve společné domácnosti (druh a družka). Děti jsou vždy neopominutelní dědici.

KRISTINA LAMPEROVÁ Deník samozivitelky

IDEÁLNÍ RÁNO

Je ráno. Mám připravené lodičky a lehký kabát – jenže za okny sněží a prší a vůbec, je to tak nějak nehezké. Ještě včera jsem měla pocit, že mi nic nestojí v cestě – dneska je zataženo a já jsem naštvaná na celý svět. Protože – proč nikdy nic nevyjde tak, jak má?

Dneska jsem měla být za dámu, užívat si obdivné pohledy a cítit se, jako že mi všechno patří. A místo toho musím najít nějaké kalhoty a bezva – venku je vlhko, takže budu mít krepaté vlasy, s tím nic neudělám. Stojím před zrcadlem, ta osoba, na kterou se dívám, vypadá nějak ztrhaně a sakra, vždyť mi za pět minut jede trolejbus a zase nemám klíče, no to zase bude den – paráda, díky, vesmíre, a víš co, ty mi taky můžeš. No a takhle to je. Stačí pár maličkostí, které mi naruší plány, a moje sebevědomí je hluboko pod bodem mrazu. Jenže dneska je to jiné.

Dneska jsem se rozhodla, že se to prostě

naučím. Znáte takové ty řeči, že bychom měly milovat svoje tělo, protože je báječné a jedinečné a bla bla? To je nebetyčná blbost. To ani nejde. Nejde milovat něco, co se vám prostě nelíbí. Ale jde to přijmout. O. K., mám delší nos než Pinocchio, ještě k tomu nefunguje, jak má, ale je můj. Je můj a díky němu jsem taková, jaká jsem. (Trošku jednodušší, jak mi jednou řekl můj doktor, protože mi nedává dostatečný příjem kyslíku do mozku.) Ale co, aspoň je se mnou legrace. Zkuste se přijmout taková, jaká jste. Se všemi chybami a nedostatky. Ne – svoje vlasy a nos asi nikdy milovat nebudu a možná bych mohla zhubnout pár kilo. Ale jak jednou řekl Matyáš – mamí, jsi tlustá ale stejně jsi moje princezna. Takže tak. ■

Autorka je redaktorkou jihlavské redakce Českého rozhlasu.

Foto: PETR LEMBERK, MAFRA